

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 001

din 04.01.2006

privind soluționarea contestației formulate de **S.C.S.R.L.** din
localitatea, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Suceava sub nr. din 17.11.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Biroul Vamal Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. / 17.11.2005, cu privire la contestația formulată de S.C.S.R.L. din localitatea, str. jud. Suceava.

S.C.S.R.L. contestă măsurile stabilite prin Actul constatator nr. și procesele-verbale nr. privind calculul accesoriilor pentru **suma delei**, reprezentând:

- lei taxe vamale;
- lei dobânzi aferente taxelor vamale;
- lei penalități aferente taxelor vamale;
- lei comision vamal;
- lei dobânzi aferente comisionului vamal;
- lei penalități aferente comisionului vamal;
- lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost introdusă prin Cabinetul de Avocatură, în baza împuternicirii avocaționale nr., depusă în original la dosarul cauzei, prin care se face dovada că S.C.S.R.L. a convenit să fie reprezentată în această speță de avocat

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.....S.R.L. din localitatea, județul Suceava, contestă măsurile stabilite prin actul constatator nr.și procesele-verbale nr. întocmite de Biroul Vamal Suceava, privind suma delei reprezentând taxe vamale, comision vamal, taxa pe valoarea adăugată și accesorii ale acestora.

Contestatoarea precizează că importul bunurilor, reprezentând anvelope folosite pentru autoturisme, acoperite de certificatul de origine EUR 1 nr., a fost făcut în condiții legale, pentru care a achitat taxele datorate bugetului de stat și că beneficiază de regimul tarifar preferențial.

Petenta susține că nu a văzut răspunsul autorităților vamale italiene și că nu este corect ca acest control să se efectueze după o perioadă de 5 ani deoarece art. 28 din Protocolul anexă la Acordul European, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, arată că exportatorul care solicită eliberarea unui certificat EUR 1 trebuie să păstreze doar 3 ani documentele care dovedesc caracterul original al produselor în cauză, iar acest control trebuie efectuat în cadrul acestui termen.

De asemenea, petenta nu este de acord cu stabilirea unor dobânzi și penalități de întârziere în sumă delei pentru un debit de care societatea nu avea cunoștință.

II. Biroul Vamal Suceava, prin actul constatator nr., în baza adresei nr.a Direcției Regionale Vamale Iași, prin care se dispune anularea regimului tarifar preferențial acordat în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 TO nr., a calculat drepturile vamale de import pentru anvelopele folosite pentru autoturisme importate din Italia de S.C.S.R.L.

Anularea regimului tarifar preferențial acordat s-a efectuat ca urmare a rezultatului procedurii de control „a posteriori” prin care autoritatea vamală italiană comunică că bunurile acoperite de certificatul EUR 1 TO nr. nu sunt originare în sensul Acordului România-UE.

Regimul tarifar preferențial acordat a fost anulat în temeiul art. 61 din Legea nr. 141 /1997 privind Codul Vamal al României, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, O.M.F. 1566/1995 privind întocmirea actelor constatatoare, art. 32 din Protocolul 4 România –UE privind verificarea dovezilor de origine, O.U.G. 22/1998 modificată prin H.G. 1074/1999 privind suprataxa vamală.

Autoritatea vamală, prin actul constatator atacat, a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că S.C.S.R.L., pentru anvelopele în speță, datorează bugetului de stat o datorie vamală în sumă de lei.

Pentru neplata în termen a datoriei vamale de lei, organele vamale, prin procesele-verbale nr....., au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. **Referitor la suma contestată de lei, reprezentând lei taxe vamale, lei comision și lei taxa pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă S.C.S.R.L., beneficiază de regimul tarifar preferențial pentru anvelopele folosite pentru autoturisme, în condițiile în care autoritatea vamală italiană comunică faptul că bunurile acoperite de certificatul EUR 1 TO nr. nu sunt originare în sensul Acordului România-UE.**

În fapt, la data de 28.01.1999, S.CS.R.L., a depus prin comisionarul S.C. S.A. București punct de lucru Suceava, declarația vamală de import nr. din 28.01.1999 prin care se solicită vămuirea a bucăți anvelope folosite pentru autoturisme, pentru care Biroul Vamal Suceava a acordat, în baza certificatului de circulație EUR 1 TO nr., regimul tarifar preferențial, cu trimiterea documentului de origine la control „a posteriori”.

Biroul Vamal Suceava, prin actul constatator nr., a retras preferințele tarifare acordate pentru anvelopele folosite pentru autoturisme și a stabilit drepturi vamale de import suplimentare în sumă de lei, pe motiv că din răspunsul autorității vamale italiene rezultă că bunurile acoperite de certificatul EUR 1 TO nr. nu sunt originare în sensul Acordului România-UE.

În drept, în speță sunt aplicabile:

- Prevederile art. 105 din H.G. nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, unde se precizează:

„Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.”

- și ale art. 107 din același act normativ, care prevede :

„În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”

La stabilirea tarifului vamal , sunt aplicabile și prevederile art. 61, 74 și 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, unde se stipulează:

ART. 61

„(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.”

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există. ”

ART. 74

„(1) În vederea aplicării corecte a tarifului vamal, autoritatea vamală constată originea mărfurilor importate, pe baza următoarelor criterii:

a) mărfuri produse în întregime într-o țară;

b) mărfuri obținute printr-o prelucrare sau transformare substanțială într-o țară.

(2) Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de reglementările vamale sau de acordurile ori de convențiile internaționale la care România este parte. ”

ART. 75

„În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.”

În ceea ce privește verificarea dovezilor de origine , la art. 32 pct. 1, 2, 3 , 5 și 6 din protocolul referitor la definiția de “ produse originare”, ratificat prin O.U.G nr. 192/2001, se precizează:

„1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate referitoare la dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate, din România

sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că, autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor și în toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, să ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

La verificarea ulterioară a dovezilor de origine, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 autorităților vamale ale țării exportatoare, verificarea fiind efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. Rezultatele verificării trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în protocolul referitor la definirea de “produse originare”, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, la data de 30.05.2003 s-a inițiat procedura de control „a posteriori” privind îndeplinirea criteriilor de origine și autenticitatea dovezii care atestă originea bunurilor acoperite cu certificatul de origine EUR 1 TO nr.

Autoritatea vamală italiană a transmis autorităților vamale române rezultatul controlului „a posteriori” și certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 TO nr. având marcată a doua căsuță din rubrica nr. 14.

Autoritatea Națională a Vămilelor transmite Direcției Supraveghere și Control Vamal, cu adresa nr., rezultatul controlului „a posteriori” efectuat de autoritatea vamală italiană privind originea bunurilor acoperite cu certificatul EUR 1 nr. TO nr.

În această adresă este redat răspunsul autorității vamale italiene, înregistrat sub nr., cu privire la originea produselor acoperite de certificatul EUR 1 nr. TO nr., care cuprinde următoarea precizare: „*Bunurile nu sunt de origine comunitară.*”

Direcția Regională Vamală Iași, prin adresa nr., transmite Biroului vamal Suceava să anuleze regimul tarifar preferențial acordat inițial pentru anvelopele folosite pentru autoturisme și să încaseze diferențele de drepturi vamale, pe motiv că, în urma controlului „a posteriori” privind originea comunitară a bunurilor acoperite de certificatul EUR 1 nr. TO nr., Autoritatea Națională a Vămilelor a stabilit că acestea nu sunt originare în sensul Acordului România-UE .

În ceea ce privește eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor, art. 16, 17, paragraful 1 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare”, ratificat prin O.U.G. nr.192/2001, precizează:

ART. 16

„1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III”

Modelul certificatului de origine prevăzut în anexa III se prezintă astfel:

CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR

13. CERERE DE CONTROL , a se expedia la: Controlul autenticității și legalității prezentului certificat este solicitat. Locul data Stampila (Semnătura)	14. REZULTATUL CONTROLULUI Controlul efectuat a permis să se constate că prezentul certificat*1) ☐ a fost într-adevăr eliberat de unitatea vamală și mențiunile pe care le conține sunt exacte ☐ nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute (a se vedea observațiile anexate) Locul data Stampila (Semnătura) *1) Marcați cu X mențiunea corespunzătoare
---	---

ART. 17

„1. Un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau sub răspunderea exportatorului. Preferințele tarifare se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor.

Din modelul certificatului de circulație a mărfurilor mai sus prezentat rezultă că cea de a doua căsuță a rubricii nr. 14 se marchează cu „X”, atunci când acesta „ nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute”.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 TO nr. a fost returnat autorității vamale italiene în vederea verificării originii comunitare a mărfurilor importate.

În urma controlului efectuat, la data de 01.07.2005 autoritatea vamală italiană a marcat a doua căsuță din rubrica nr. 14 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 TO nr., care are înscrisă expresia **„non risponde alle**

conazioni di autenticita e ci regolarita richieste (si vedano le allegate osservazioni)”, ceea ce potrivit modelului oficial al certificatului de circulație EUR 1 prevăzut de Anexa III la Protocolul nr. 4 privind definirea noțiunii de „produse origine” înseamnă că **„nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute”**. Certificarea marcajului din rubrica nr.14 este dată de semnătura și ștampila autorității vamale italiene.

Din cele prezentate se trage concluzia că bunurile acoperite de certificatul EUR 1 TO nr. nu sunt origine în sensul Acordului România-UE, astfel că Biroul Vamal Suceava, prin actul constatator nr., în mod legal a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că S.C.S.R.L. datorează bugetului de stat drepturi vamale în sumă de lei.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și faptul că certificatul de origine EUR 1 TO nr. nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate, urmează a **se respinge** contestația formulată de S.C.S.R.L., pentru **suma de lei**, reprezentând drepturi vamale de import, **ca neîntemeiată**.

2. Referitor la suma delei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere din care: lei dobânzi aferente taxelor vamale, lei penalități aferente taxelor vamale, lei dobânzi aferente comisionului vamal, lei penalități aferente comisionului vamal, lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată și lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilite suplimentar de către inspectorii din cadrul Biroului Vamal Suceava prin procesele-verbale nr.

În fapt, organele vamale au calculat pentru neplata în termen a taxelor vamale, comisionului și taxei pe valoarea adăugată, stabilite prin actul constatator nr., dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală delei pentru perioada 28.01.1999 – 30.09.2005.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- art. 13¹ din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă până la data de 31.12.2002, care stipulează:

„art. 13¹

Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0.5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată”.

- art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabil începând cu data de 01.01.2003, care stipulează:

„Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile și penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.”

art. 14

„(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0.5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată[...]”

- începând cu 1.01.2004, art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 24.06.2004, care stipulează:

art. 114

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]”

art. 115

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv; [...]”

art. 120

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor. ”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea

Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care intră în vigoare de la data de 15.07.2005, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Față de prevederile legale citate, se constată că dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală delei au fost stabilite în mod legal de către autoritățile vamale, aceasta reprezentând o măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”, motiv pentru care urmează să se respingă contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 61, 74 și 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, art. 105 și 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 1114/2001, art. 16, 17 și art. 32 paragrafele 1,2,3,5,6 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare”, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, art. 13¹ din O.G. nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare modificată prin O.G. nr. 26/2001, art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea contestației formulate de **S.C.S.R.L.** din localitatea, împotriva actului constatator nr.și proceselor-verbale nr., întocmite de Biroul Vamal Suceava, **privind suma de lei**, reprezentând :

- lei – taxe vamale;
- lei – dobânzi aferente taxelor vamale;
- lei – penalități aferente taxelor vamale;
- lei – comision;
- lei – dobânzi aferente comisionului;
- lei – penalități aferente comisionului;
- lei – taxa pe valoarea adăugată;
- lei – dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități aferente taxei pe valoarea adăugată,

ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

